

بازا، بازآ، هر آن که هستی بازآ

استاد همیشه آماده پذیرش هر کسی با هر وضعیتی است. اینکه چه کسی می آید یا دارای چگونه موقعیتی است، برای او مهم نیست. استاد همیشه آماده است.

این گفته بسیار زیبا از «جلال الدین رومی» یکی از بزرگترین اساتید صوفی است. آن را با قلبتان دریابید:

بازا، بازآ، هر آن که هستی بازآ.

سرگردان، نمازگذار، مؤمن و عاشق آموختن

هیچ کدام مهم نیستند

ما کاروان یأس و ناامیدی نیستیم!

بیا!

حتی اگر اهدافت را می شکنی

در هزاران زمان

بازا، بازآ، هر آن که هستی بازآ.

استاد میزبانی است که هرگز از پذیرفتن کسی امتناع نمی کند، یعنی نمی تواند این کار را بکند. اگر پس از خستگی از سفر و آفتاب داغی که مدام بر سرت می تابد، به زیر درختی سایه دار بروی و درخت تو را نپذیرد و پناهت ندهد، چه خواهد شد؟ هرگز چنین اتفاقی نیفتاده و نخواهد افتاد. زیرا درخت همیشه آماده است تا تو را در زیر سایه اش پناه دهد و با میوه هایش،

بازا، بازآ، هر آن که هستی بازآ ■ ۱۳۹

گل هایش و عطر و بوی خوشش از تو پذیرایی کند.

اگر به بعضی ها بگویم: «اول برو سانیاس لایقی شو، بعد نزد من بیا!» همانند این خواهد بود که تو نزد پزشکی بروی و او به تو بگوید: «شرایط پذیرش تو برای دریافت دارو از من، فقط این است که تندرست و سالم نزدم بیایی. من هرگز داروهایم را برای آدم های بیمار به هدر نمی دهم.»

اینکه چه کسی می آید مهم نیست، استاد همیشه آماده پذیرش است. زیرا یک استاد حقیقی کسی است که خودش است. همه حرکات و گفتارش، انعکاسی از روشن بینی اوست. او هیچ چیز مخفی ای ندارد و حتی در راهش نیز، آرزومند چیزی نیست. تمامی شاگردانی که اطرافش هستند، جذب الهامات او که با تمثیل هایش مطرح می کند، می شوند. شاگردانش، در چشمان او انعکاس حقیقی خود را می یابند و در سکوتش، حقیقی بودن درون خود را می یابند. یک استاد حقیقی با شاگردانش بسیار خوش برخورد است، دانشش را کاملاً با آنها تقسیم می کند و دائماً آنها را راهنمایی می نماید. اگر شما استادی حقیقی بیابید، خیلی مورد لطف خداوند قرار گرفته اید. در غیر این صورت به دنبال چنین استادی بگردید. از او جاری بودن را بیاموزید. بودا همیشه می گفت: «چاراوتی - چاراوتی.» یعنی همیشه جاری باشید.

اساتید قصد آموزش حقیقت را ندارند، زیرا هیچ راهی برای آموزش حقیقت وجود ندارد. حقیقت ماورای آموزش است، نوعی انتقال است، نوعی همزمانی، نوعی انرژی.

در تماس با استاد بایستی عشقی بزرگ، ایمانی قوی و قلبی گشوده داشته باشید. تو نمی دانی که هستی؛ به آن ناآگاهی. ولی استاد حقیقی، به چه کسی بودن خودش، کاملاً آگاه است. تو همانند کرم درخت هستی (بودیساتواس).

۱۵۰ ■ تمثیلهای عرفانی

رابطه شاگرد/استادی، همان رابطه فیما بین درخت/ پروانه است. پروانه نمی تواند ثابت کند که کرم درخت قادر به پروانه شدن است، یعنی هیچ راه منطقی ای برای آن وجود ندارد. اما کرم درخت پس از مدتی کرم درخت بودن، پروانه می شود و درک مدت زمان کرم درخت بودن تا پروانه شدن، می تواند بیانگر حقیقت پروانه شدن باشد و این امکان پذیر است.

برگرفته از کتاب: تمثیل های عرفانی

مترجم: فلورا دوست محمدیان

www.osho.persianblog.com

www.iranosho.0catch.com